

Een waardige bekroning :

De Inhuldiging van het Nationaal Monument der Zeelieden

EEN HULDE AAN HEN, DIE IN ALLE EENVOUD
STREDEN EN VIELEN...

Een betekenisvolle dag

Prins Albert onthulde het gedenkteken. Naast hem : dhr Decrop, de grote promotor van het Monument, en A. Dennekin, feestbestuurder.

Zondag, 19 September 1954 is voor Oostende een betekenisvolle dag geworden.

Het was een dag, die in het teken stond van erkentelijkheid ten overstaan van onze vissers en zeelieden, die "dapperen, die in alle eenvoud streden en vielen", zoals Minister Anseele zulks zo typisch en treffend zegde.

Het Nationaal Monument der Zeelieden is eindelijk Oostends eigendom geworden. De oprichting ervan liep geenszins van een leien dakje en indien in de eerste plaats een naam mag genoemd worden als promotor van dit ontroerend Monument, dan is het wel dhr. Lucien Decrop, een man, die weet wat het vissersleven is en die weet welke drama's de ontembare zee kan veroorzaken...

De ganse Oostendse bevolking kan thans fier opblikken, naar dit Monument, haar monument, want voor mensen van een zeestad, bezit dit gedenkteken een onschatbare waarde, als symbool van Rouw en Hulde aan onze zeelieden.

EEN MEEVALLER !

We willen onmiddellijk zeggen dat de ganse plechtigheid werkelijk een meevaller geworden is op alle gebied.

Meevaller op gebied van weder : de wind was wel koel, maar niet klllig, en... gelukkig : het regende niet.

Meevaller, ook op gebied van organisatie en buiten de werking van het stadsbestuur zelf, willen we wel een bijzonder woordje van lof sturen aan het adres van dhr. Alois Dennekin, onze feestbestuurder, die instond voor een voortreffelijk verloop der ceremonie.

(zie vervolg blz. 12)

Meevaller ten slotte, in zake de ordedienst, die door rijkswacht en politie met de gepaste bekwaamheid en voorkomendheid werd waargenomen.

De werklieden van stad, onder leiding van dhr. Victor Jonckheere, zorgden voor een sobere maar degelijke versiering, evenals voor een passende nadar-afsluiting, waardoor de samengedrongen menigte op afstand, doch nog gemakkelijk het verloop van de plechtigheid kon volgen.

DAAR IS DE PRINS !

In afwachting van de komst van Prins Albert, hadden verscheidene afdelingen marine-soldaten, de muziekkapel van de Zeemacht, talrijke afgevaardigden van vaderlandslievende en plaatselijke groeperingen met vaandel en de Ibisjongens post gevat in de onmiddellijke nabijheid van het Monument.

In zee bemerkte men verscheidene voor anker liggende eenheden van de Zeemacht.

Het Monument zelf was gedeeltelijk bedekt met een lange Belgische vlag, die bovenaan vastgehecht was aan de dominerende zeemansfiguur.

Rond het voetstuk hadden vier marine-soldaten post gevat, met eerbiedig genegen hoofd en omgekeerd geweer.

Omstreeks 10.15 u. kwam de Hofauto aangereden met Prins Albert, die het uniform van Marine-Aspirant droeg. De hoge bezoeker werd, bij het verlaten van de auto, begroet door geestdriftig gejuich van de menigte en kreten zoals "Leve de Prins" waren gedurende enkele ogenblikken niet uit de lucht.

De Prins werd verwelkomd door verscheidene personaliteiten, waaronder de ministers Van Glabbeke en Anseele, dhr. Lucien Decrop, voorzitter van het comité tot oprichting van het Nationaal Monument der Zeelieden, dhr. Quaghebeur, waarnemend burgemeester, alsmede schepenen Vroome, Piers en Van Caillie. Met uitzondering van dhr. Vroome, hadden onze stadsbestuurders eveneens hun ambtsuniform aangetrokken.

Onder de andere aanwezigen bemerkte men nog : de h.h. Edebau, senator ; Goetghebeur, volksvertegenwoordiger ; Mgr. Desmedt, bisschop van Brugge ; Deken Butaye, de h.h. Verschaeve, bestuurder van de diensten van Bruggen en Wegen aan de Kust, Becu, havenkapitein.

Verder noteerden we nog de aanwezigheid van de commodores Timmermans en Robyns ; de h.h. Devos, ere-directeur-generaal van het Zeewezen, Stradiot, bestuurder van de dienst der Zeevisserij te Oostende, evenals vertegenwoordigers van de Belgische, Franse, Engelse en Amerikaanse Marine.

DE BETEKENIS VAN HET MONUMENT

Onmiddellijk na zijn verwelkoming en het uitvoeren van de "Brabançonne", nam de Prins plaats op het podium, gevolgd door de personaliteiten, die aan de Hoge Bezoeker werden voorgesteld. Met een zichtbare ontroering nam dhr. Lucien Decrop het woord om als voorzitter van het Nationaal Comité voor Oprichting van het Monument der Zeelieden, in de eerste plaats Prins Albert te danken voor diens tegenwoordigheid. Zulks is een treffend bewijs dat de Koninklijke Familie ten volle het werk en de verdiensten van onze Zeelieden aanvoelt en waardeert.

Onze Belgische Vorsten hebben trouwens allen veel belangstelling betoond voor de zeelieden en het is onder meer Koning Albert die de grondlegger is geweest van het Koninklijk Werk voor de weesjes der zee : de "Tbis".

Dhr. Decrop belichtte hierop in korte woorden de betekenis van 't Monument dat een blijvende hulde is aan iedereen, die in de uitvoering van zijn plicht en werk viel op zijn werkterrein : de zee. Een hulde, zowel voor de eenvoudigste visser als voor een matroos van de koojvaardij, voor allen zonder onderscheid.

Hierop verzocht dhr Decrop de Prins het Monument te willen inhuldigen.

OOSTENDS BEZIT

Dhr. Decrop nam hierna voor de tweede maal het woord.

— De taak van het werkend comité is thans ten einde, zei spreker. Het Nationaal Monument der Zeelieden is opgericht en het staat bovendien op een zeer waardige plaats, namelijk op de plaats waar in 1772 de vuurtoren werd gebouwd. Vuurtoeren, die talrijke Oostendenaars nog gekend hebben.

Dit Monument wordt thans overgedragen aan de stad en haar bevolking en ik ben er zeker van, aldus dhr. Decrop, dat dit monument met fierheid door gans Oostende in ere zal gehouden worden.

Namens het comité legde dhr. Decrop een derde bloemenkrans neer.

DANK EN EERBIED

Als laatste spreker trad dhr. Quaghebeur, waarnemend burgemeester, op.

We geven hieronder zijn toespraak weer :

"Zoëven werd dit monument, zo groots door zijn eenvoud en betekenis, aan de Stad Oostende en haar inwoners toevertrouwd. Het wordt aldus een integraal deel van ons stadspatrimonium ; meer dan dat : het maakt van nu af deel uit van het dagelijks leven van iedere Oostendenaar. Ik kan mij daarom van de indruk niet ontdoen dat weinig gedenktekens in de wereld opgericht werden op een plaats, die hun zinnebeeldige betekenis zo treffend onderlijnde. Onweerstaanbaar komen in onze geest de oude woorden : "Fluctuat nec Mergitur". Inderdaad als een rots in de branding staat het hier ; aan zijn voet bruist eeuwig de Noordzee, de oude Vlaamse zee, die zee, die onze Vlaamse dichters zo heerlijk bezongen hebben om haar schoonheid en haar kracht, die zee sinds vele eeuwen reeds het veld van eer van onze zeelieden.

Vanuit deze plaats straalde hen vroeger het geruststellende kustlicht tegemoet van de oude vuurtoren ; hij wees de weg naar de veiligheid, het tehuis en de familie die hen verwachtte ; nu is het hier het oord der herinnering geworden, met een gedenkzuil die in haar sobere symboliek, de essentiële elementen van het zeemansleven weergeeft : de koppige nooit versagende vastberadenheid van de zeeman in zijn strijd met het wilde element, en zijn gelatenheid en berusting bij het aanvaarden der offers die van hem geëist worden.

Tot iedere voorbijganger roep ik:
blijf staan, bewonder het monu-
ment en denk na :

U heeft voor uw ogen het zinne-
beeld van de zeeman : een eenvou-
dig, rechtschapen en noeste wer-
ker ; de man die welgezind naar
zee trekt om het dagelijks brood
voor het gezin te verdienen, maar
die daarvoor soms de geweldigste
strijd moet voeren tegen verwoede
en maar al te dikwijls onmeedo-
gende natuurelementen, een mens
die de wet van de solidariteit als
een heilige alles overheersende wet
beschouwt ; want geen zeeman zal
nalaten de in nood verkerende ter
hulp te snellen wanneer hij het
fatale noodsein ontvangt en dan
vecht hij om het leven van zijn
evenmens.

Toeschouwer : U heeft voor U,
niet alleen het zinnebeeld van een
werker, maar eveneens dit van 'n
held in de ware betekenis van het
woord. Want de zeeman is in tijd
van oorlog de vurigste strijder voor
zijn vrijheid. En deze strijd tegen
de vijand van zijn land voert hij
met een onblusbare moed en hard-
nekkigheid, omdat de vrijheid van
Volk en Vaderland hem boven al-
les heilig is, Vrijheid waarvoor hij
strijdt met een ware doodsvérach-
ting, Vrijheid waarvoor hij het of-
fer van zijn leven brengt.

Om dit alles achten en eren wij
diepgevoelig de zeeman ; daarom
zal Oostende, de oude zeestad die
steeds met alle draden van haar
bestaan ten nauwste met de zee
verbonden is, de vrome gedachte
welke dit gedenkteken bezielt, al-
tijd weten te behouden : groots en
verheven.

In naam van het Stadsbestuur
druk ik mijn diepe erkentelijkheid
uit aan het Vorstenhuis dat altijd
in de loop van onze geschiedenis
een zeer grote en diepgemeende be-
langstelling betoond heeft voor het

leven en het werk van de zeeman en het hier nogmaals bewezen heeft door de Hoge Bescherming die Hare Majesteit Koningin Elisabeth verleende bij de oprichting van het monument zelf en vandaag door de vererende aanwezigheid van onze Koninklijke Prins op deze ontroerende plechtigheid.

Onze dankbaarheid gaat naar al die personen naar die vele onbekenden die hun penning gestort hebben opdat deze zuil der herinnering zou kunnen ontstaan ; maar in het bijzonder gaat onze dank naar hen die het idee hebben opgevat en door taai wilskracht en volharding de verwezenlijking mogelijk hebben gemaakt ; aan hen allen, aan ontwerper en bouwer zeg ik : dank, U moogt fier zijn over uw werk".

EEN ZEE VAN BLOEMEN

Deze toespraak werd gevolgd door de uitvoering van "Naar Wijd en Zijd" en het leggen van een vierde krans namens het stadsbestuur.

De Prins werd alsdan, omgeven door de personaliteiten en nogmaals hartelijk toegejuicht, uitgeleide gedaan, terwijl de "Brabançonne" weerklonk.

Spijtig genoeg verliep alles zo snel, dat slechts weinig mensen de Prins eens goed konden aanschouwen...

En dan werd een aanvang gemaakt met een bloemenhulde, die ruim een half uur in beslag nam.

Het voetstuk van het Monument was weldra herschapen in één zee van bloemen en kronen.

Het maakte een geweldige indruk en het heeft onze aanwezige zeelieden en vissers ongetwijfeld goed aan het hart gedaan.

De reeks plechtigheden werden besloten met een défilé van de oudstrijders, de plaatselijke verenigingen, de Ibisjongens.

In de erehall van de Kursaal werd vervolgens een cocktail aangeboden aan de personaliteiten.

En tijdens een eetmaal, eveneens in de Kursaal, werd ten slotte nog een rede uitgesproken door dhr. Van Glabbeke, die een bijzonder woord van dank en lof richtte tot allen, die hun rechtstreekse medewerking verleende aan de verwezenlijking van dit Monument : aan dhr. Decrop, de grootste werker voor het Monument, de man die reeds grote verwezenlijkingen op zijn actief heeft maar die waarschijnlijk de innigste voldoening bekomen heeft met de inhuldiging van het Monument der Zeelieden; aan de ontwerper, aan de architect, aan de leden van het werkend comité, waaronder dhr. Arsène Blondé, die ook nooit nagelaten heeft de belangen van de vissers te verdedigen...

Ten slotte werd ook nog een heildronk uitgebracht op de Koning, waarna het einde van deze betekenisvolle dag aangebroken was.